

РЕШЕНИЕ

№ 7668

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **4635** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на директора на ТД на НАП - С., против Решение от 24.03.2013 г., постановено по НАХД № 5343/2012г. по описа на Софийски районен съд, НО, 2^{-ри} състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 12550-0012599 от 24.01.2012 г., издадено от заместник - директор на ТД на НАП - С., с което на КД „Л. България Е. енд Ко” е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност, за извършено нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства.

Касаторът, с изложените в жалбата доводи определя решението на СРС като неправилно - касационно основание, по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК. Искането е да бъде отменено решението и да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебното заседание пред настоящата инстанция, посредством юрисконсулт поддържа жалбата. Не представя нови писмени доказателства.

Ответникът, чрез упълномощен адвокат оспорва касационната жалба. Предварително е представил по делото писмени бележки

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е основателна, но касационният съд намира основание да приеме, че оспореното решение е правилно, само като краен резултат.

К. съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Възивният съд е възприел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, а именно, че: на 24.11.2011 г. в супермаркет „Л.“, находящ се на [улица], е извършена проверка от инспектори на ТД на НАП – С., при която било констатирано, че в обекта не се съхранява съкратен месечен отчет за месец октомври 2011 г., на страницата за датата на последния ден от периода. Прието е извършване на нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/ 13.12.2006 г., за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства. За да отмени наказателното постановление Съдът е анализирал разпоредбата на чл. 185 ЗДДС и е приел, че към момента на извършване на деянието, същото не е представлявало нарушение, по смисъла на чл. 185, ал. 2 ЗДДС. Този извод не се споделя от касационната инстанция.

Както стана ясно констатацията, че в супермаркет „Л.“, находящ се на [улица] не се съхранява съкратен месечен отчет за месец октомври 2011 г., на страницата за датата на последния ден от периода, е направена на 24.11.2011 г. (видно и от НП). Дружеството е наказано на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДДС.

Нормата на ал. 2, чл. 185 ЗДДС, до 31.12.2011 г., вкл., е имала следното съдържание: „Лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане във/от експлоатация, или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства или не изпълнява изискванията за дистанционна връзка с Националната агенция за приходите, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1.” Предметът на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства е (чл. 1, ал. 1, в редакцията, в сила от 24.06.2011 г.) да определи: „условията, редът и начинът за одобряване на типа, за отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация, отчитане и сервизно обслужване, експертизите и контролът на фискалните устройства, техническите и функционалните изисквания, към тях, редът и начинът за установяване на дистанционна връзка на фискалните устройства с Националната агенция за приходите (НАП) за предаване на данни и за издаване на фискални касови бележки, както и минималните реквизити на фискалните касови бележки”. Систематичното място на разпоредбата, чието нарушаване е вменено на дружеството

– чл. 41 от Наредбата, е в Глава пета: „Отчетност на оборотите от извършените продажби”. Съдържанието ѝ е: (1) В 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период; (2) Отчетите по ал. 1 се съхраняват в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода”. Тази разпоредба не е изменяна. Съпоставянето между цитираните норми от Наредбата, с тази на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, в приложимата редакция категорично сочи, че „несъхраняването в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство, на страницата за датата на последния ден от периода” представлява нарушаване на реда за отчитане на фискалните устройства. Фактът, че с изменението, в сила от 01.01.2012 г. (ДВ, брой 99/2011 г.), в съдържанието на ал. 2, чл. 185 ЗДДС е добавен изразът: „...или съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискалните устройства” не означава, че преди това нормата не е предвиждала санкция за неизпълнение на чл. 41, ал. 2 от Наредбата. С добавянето е направено уточнение, посредством което текстът е станал по – ясен и по – изчерпателен.

В решението на СРС неправилно е цитирана разпоредбата на чл. 185, ал. 2 ЗДДС, в редакцията, която е в сила от 01.01.2012 г. (ДВ, брой 99/2011 г.). В и в редакцията, в сила от 01.01.2012 г. нарушаването на реда за отчитане продължава да съставлява административно нарушение. Неправилен е и обобщаващият извод на въззивния съд, че сред изчерпателно изброените нарушения по чл. 185, ал. 2 ЗДДС „няма хипотеза на нарушение, изразяващо се в несъхраняване, чрез прилагане на последната страница на отчета на фискалната памет”, съответно, че „към момента на извършване на деянието то не представлява нарушение, по смисъла на чл. 185, ал. 2 ЗДДС”. Във въззивното решение се сочи чл. 182 ЗДДС, вместо чл. 185 (на страница предпоследна), но касационната инстанция отчита това като техническа грешка при изписването.

Решението обаче, макар да обективира правни изводи, различни от тези на касационния съд, следва да бъде оставено в сила, само заради крайния резултат – отмяна на процесното НП, предвид следните съображения.

Правнозначимите и установени по делото факти сочат на малозначителност на деянието, тъй като, според Съда несъхраняването на съкратен отчет на фискалната памет в книгата за дневните финансови отчети, на страницата за датата на последния ден от периода не представлява обстоятелство, което препятства осъществяването на ефективен контрол по отношение търговския оборот на дружеството. Ноторно известно е, че същото дружество стопанисва няколко големи магазина – хипермаркети. За контрола върху търговската му дейност действат и други механизми, посредством които може да бъде упражняван счетоводен контрол. Информация за съдържанието фискалната памет е налични и върху други материални носители на информация.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол и когато Съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП, поради издаването му в противоречие със Закона - Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС, по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 24.03.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 2^{-ри} състав, по НАХД № 5343/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.